Samostalna izložba
Marta Dijak
„Park/šuma“

24. 06. - 07. 07. 2026.

Galerija Šira

RADOVI I TEHNIČKE SPECIFIKACIJE:

- *“Trup” 2026., 120 x 120 cm, akril na mdf ploči*
- *“Rascjep” 2025., 150 x 120 cm, akril na mdf ploči*
- *“Odmor” 2026., 150 x 120 cm, akril na mdf ploči*
- *“Otpad” 2026., 90 x 120 cm, akril na mdf ploči*
- *“Odvoz” 2026., 240 x 150 cm, akril na mdf ploči*
- *“Bez naziva (panj)” 2025., 90 x 90 cm, akril na mdf ploči*
- *“Bez naziva (panj)” 2025., 90 x 90 cm, akril na mdf ploči*
- *“Bez naziva (panj)” 2025., 90 x 90 cm, akril na mdf ploči*
- *“Bez naziva (panj)” 2025., 90 x 90 cm, akril na mdf ploči*

ŽIVOTOPIS

Marta Dijak *rođena je 2000. godine u Zagrebu. Na Akademiji likovnih umjetnosti stječe titulu magistre slikarstva 2025. godine, pod mentorstvom prof. art. Matka Vekića. Tijekom studiranja sudjeluje u brojnim projektima od kojih su dva nagrađena Rektorovim nagradama. Skupno izlaže u Zagrebu, Križevcima, Dugom Selu, Zlataru, Karlovcu, Slavonskom Brodu, Vodnjanu, Mostaru, Dublinu i San Louis Potosí-u. Samostalno izlaže u Galerija Panacea pod nazivom „Dva pogleda” 2023. te potom u Laubi s izložbom „Tragovi pejzaža” 2024. godine. Također producira kratkometražni dokumentarnu film „Tu sam trenutno” projiciran na 31. Danima hrvatskog filma. Članica je HDLU-a, živi i radi u Zagrebu.*

galerija ŠIRA

Republika Hrvatska Ministarstvo kulture
Republic of Croatia Ministry of Culture

Grad Zagreb

• NAKLADNIK: Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti, Ilica 85, Zagreb, www.alu.unizg.hr •
• ZA NAKLADNIKA: prof.dr.art. Aleksandar Battista Ilić, dekan ALU •
• VODITELJICA GALERIJE I KUSTOSICA IZLOŽBE: Korana Littvay, mag.hist. art., email: korana.littvay@alu.hr •
• PREDGOVOR: Mirna Rul •
• GRAFIČKO OBLIKOVANJE: Paradajz Marketing, Barbara Kovačević • TISAK: Knjigoprint • NAKLADA: 50 kom •

• www.shira.alu.hr • www.facebook.com/GalerijaShira • www.instagram.com/galerijashira

Park/šuma

Kad govorimo o park-šumi, obično pomišljamo na neki stvaran ili zamišljen prostor koji istovremeno povezuje i razdvaja prirodni i urbani svijet. Mjesta su to „zelenih otoka“ unutar grada, koja stanovnicima, makar privremeno, nude mogućnost odmaka od gradske buke. Marta Dijak u nazivu izložbe Park/šuma namjerno ne koristi crticu koja bi povezivala dva pojma – park i šumu – već kosu crtu, odnosno znak razdjeljka. U računarstvu kosa crta označava granicu između direktorija, razdvajajući različite razine unutar strukture sustava, dok u svakodnevnoj komunikaciji ovaj znak često upućuje na odnos između dvaju suprotstavljenih, alternativnih ili međusobno isključivih pojmova. Autoričin odabir ovog znaka možemo čitati kao potrebu ukazivanja na određenu semantičku napetost između parka i šume kao dviju, na prvi pogled sličnih, no ipak različitih prostornih i kulturnih kategorija. Park predstavlja neki urbani prostor, oblikovan ljudskim planiranjem, dok je šuma prostor autonomnog i divljeg, odnosno prirodnog, rasta. No, kosa crta ovdje ne djeluje samo kao znak razdvajanja, već i kao mjesto pregovaranja između urbanog i prirodnog, kultiviranog i samoniklog. Upravo u tom međuprostoru nastaju hibridni krajolici i „treća mjesta“, prostori koji ne pripadaju u potpunosti ni gradu ni šumi, već kontinuirano preispituju njihove granice i značenja. Marta se Dijak u Galeriji Šira, polazeći prvenstveno od vlastite potrebe za čestim bijegom u prirodu, upušta u artističko promišljanje ambivalentnog odnosa prema samom pojmu park-šuma. U galeriji izlaže akrile na medijapanu koji prikazuju motive panjeva, posječenih stabala i trupaca, uredno posloženih na prikolice kamiona, spremnih za odvoz. Ti prizori odsjećenih stabala svjedoče nam o procesima eksploatacije i transformacije krajolika. I motivi obrađenog drva – klupa i koš za smeće, za koje pretpostavljamo da se nalaze u kakvoj park-šumi, podsjećaju nas na kolonizaciju prirode, antropocentrizam i potrebu za osvajanjem i kontrolom onog divljeg. Radovi ne nude romantičnu sliku prirode kao netaknute sfere izvan ljudskog djelovanja, već o varaju prostor za promišljanje kontradikcija koje proizlaze iz njene istovremene idealizacije i instrumentalizacije. U tom kontekstu, autorica ulazi u dijalog s promišljanjima Timothyja Mortona, koji kritizira shvaćanje prirode kao nečega odvojenog od čovjeka te naglašava njihovu nerazdvojnu isprepletenost. Park i šuma, prirodno i umjetno, spontano i strukturirano ne pojavljuju se kao stabilne suprotnosti, već kao kategorije čije granice ovise o čovjeku, svjesna je toga i naša umjetnica.

Trupci koji napuštaju šumu kako bi postali klupe, koševi za smeće ili drugi elementi urbanog prostora svjedoče o procesu u kojem se živa materija prevodi u resurs, a prirodni okoliš podređuje ljudskim potrebama. Drvo je u Martinim radovima prisutno tek kao materijal; ono je izdvojeno iz izvornog konteksta i svedeno na objekt.

Prizori trupaca koje odvoze iz šume, kako bi postali dijelom urbanog okoliša svjedoče o čovjekovoj težnji za potčinjavanjem prirode, pri čemu ono divlje, autonomno i nepredvidivo postupno nestaje. Radovi nam Marte Dijak, izloženi u Galeriji Šira, nimalo optimistično, sugeriraju kako suvremeni odnos prema prirodi počinje ondje gdje priroda prestaje biti živi „organizam” i postaje tek resurs.

Mirna Rul